

**Nəzakət Kərimova-Əhmədova**

BİR GÜNÜN TƏƏSSÜRATLARI

İyulun son günlərində aldığımız acı xəbərin sorağıyla bir qrup şəhid anaları ilə Beyləqanın Qəhrəmanlı kəndində yola düşdük...

27 yaşlı Yaqublu Fərman Telman oğlunun - bu kəndin 17 – ci şəhidinin yas məclisinə...

Qrupumuza İNK-nın Abşeron rayonu üzrə “Şəhid anaları və Milli Qəhrəman ailələri” departamentinin sədri – şəhid qərərgah rəisi, kapitan Əsəd Fərhad Oğlu Həsənovun anası Mələk Xanım “Qadınlar Şurası”nın sədri – şəhid polkovnik - leytenant **Vüqar Əhməd oğlu Ağayevin** anası Nənəxanım Ağayeva da daxil idilər. Yeri gəlmişkən Fizulinin azad olunmasında şəhid olan İsmayıl Qasimovun anası Mahirə Nəzərliyə bu səfərin təşkilində anaların pulsuz nəqliyyatla təmin olunmasında və şəhid analarına dəstəyini əsirgəməyən, 1-ci Qarabağ müharibəsində 1-ci qrup əlil olmuş qazi Rövşən Cəfərovun həyat yoldaşı Könül Cəfərovaya da minnətdarlığımı bildirirəm.

Qəhrəmanlı kəndinə çatdıqdan sonra bizi dörd hərbiçi könüllü -qazilər Orxan Balakışiyev və Məhərrəm Məhərrəmov, könüllü müharibə iştirakçıları Asəf Əliyevlə Sadiq Həziyev müşayiət edirdilər...

Kənddə yolboyu 44 günlük Qarabağ müharibəsinin 17-ci şəhidinin gül-çiçəyə bürünmüş gülərüzlü plakatlarını gördükcə həm kədərlənir, həm də bu igidlərimizlə qürur duyuruq. Təkcə bu kənddən 17 şəhidin olması bizi çox təsirləndirirdi...

Kəndin küçələrində gənclərin əllərində idman çantaları ilə məşqə getmələri də nəzərimi cəlb etdi. Vətənimizin zəfərə nail olması elə belə hazırlıqlı gənclərin sayəsində olmuşdur...

Budur, Fərmanın evində daxil olduq. Başda 27 yaşlı şəhid ata ilə 27 yaşlı şəhid oğulun şəkillərindən ibarət güşə və onların xatirə əşyaları olan stol və bayrağımız...

Sura ana bizim qəfil gəlişimizdən tutuldu və ata ilə oğulun birgə şəkillərini qucaqlayıb ağladı və oğlunu oxşadı... Biz İNK -nin üzvləri ilə şəhid analarından Fizulinin, Suqovuşanın, Qubadlının, Şuşanın, Talış kəndinin, Laçın dəhlizinin və başqa rayonların azad olunmasında canlarını qurban verərək şəhidlik zirvəsinə ucalmış İsmayıl Qasimovun, Sübhan Abdurrəhmanlının, Tural Rəhimlinin, Rəşid Həmidovun, Əsəd Əsədlinin, Teymur Məcizadənin, Nurlan Atakışiyevin, Miqdad Abduləlimovun anaları Mahirə ana Mehriban ana, Süsən ana, Tənzilə ana, Səidə və Yasəmən ana, Pərvanə, Mələk və Nənəxanım ana Sura anaya mənəvi dəstək olmaq üçün onun yanına gəlib şəhid ocağını ziyarət etməyi özlərinə borc bildiklərini dedilər. Könül xanımla və Aybəniz xanım ona

təskinlik verərək şəhidliyin uca zirvə olmağı haqqında söhbət etdilər.

Bütün şəhid analarının bir istəyi var; onlara mənəvi dəstək olmaqla diqqətdə saxlamaq. Analar mənəvi qayğıya ehtiyac duyduqlarını bir daha xatırlatdılar. Sura ana ilə xeyli söhbət etdikdən sonra analarla qonşuluqdakı şəhid Vüsal Nadir oğlu Hüseynovun ailəsini ziyarət etdik. Bizi görən Nadir ata hönkürtü ilə ağladı, onun səsinə Aidə xanım otaqdan çıxıb bizi Vüsalın otağına apardı... Burada Vüsalın iki maketi, paltarlatı medalları və digər əşyaları səliqə ilə düzölmüşdü. Aidə ana birdən onun boş qalan digər otağından Vüsalın son dəfə geydiyi köynəyi gətirdi... Və əlavə etdi ki, hər gecə onun iyini bu köynəkdən alıb yatıram. Onlara təskinlik verib həyətdə xatirə şəkli çəkirdik ki, ana oğlunun maketini gətirdi ki, qoy Vüsalım da bizimlə olsun...

Fərmanın bacısı bizi şəhid ailəsi Yaqut müəlliməgilə də gətirdi. Onunla da görüş çox hüznü oldu... Bütün şəhid anaları eyni fikri vurğulayırdı: "... onu saxlaya bilmədik, müharibə başlayan kimi dərhal cəbhəyə getdi..." Qəhrəmanlıqla döyüşən igidlərimiz çoxdan Ali Baş Komandanımızın əmrini gözləyirdilər. Gözləyirdilər ki, vəhşi faşist vandallarını Qarabağımızdan qovsunlar... Şəhid anaları ona da təskinlik verərək dərindən şərik olduqlarını söylədilər. Beləcə Sura ana ilə vidalaşdıb rayonun "Şəhidlər Xiyabanı"na getdik... Sanki igid oğullarımız bizi gözləyirdilər. Tər gül-çiçəklərə bürünmüş bu ziyarətgahda bilmədik haradan başlayıb harada qurtaraq...

Ətrafdakı xatirə lövhəsində yüzlərlə şəhid elə bil bizə deyirdi ki, ayaq saxlayın, bizi də yad edin... Təkcə Beyləqanda nə qədər şəhid varmış! Bizə şanlı qələbə, zəfər bəxş edən igid şəhidlərimiz... Onlara dualar oxuyub İmişliyə getdik. Burada Mələk ananın qərargah rəisi, kapitan oğlu Əsəd Həsənov və dostu Elmir Şəmsioğlu Bayramov uyuyurdu. Ziyarətgaha daxil olanda Əsədin atası Fərhadın burada olduğunu gördük, görüşdük səbr dilədik. Hər iki şəhidin məzarına tər çiçəklər qoyduq və Bakıya dönərkən yol boyu analar bir-bir yenə şəhidlərimizi xatırladılar... Kədər və qürur qarışıq bir gün keçirdik. Şəhid analarının belə görüşlərə çox ehtiyacları olduğuna şahidlik etdik. Onların hər şeydən çox həmsöhbətə ehtiyacları var... Allah cəmi şəhidlərimizə rəhmət eləsin. Qəbirləri nurla dolsun...

31 iyul-2021 – Bakı.

